

nomi ikke sættes over styr på grund af en tidsvarende tilbagetrækningsalder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Egentlig havde jeg lovet mig selv ikke at føre debatten fra i går videre, men jeg synes, hr. Hans Andersen faktisk introducerede noget helt nyt. Han sagde nemlig, at det med at forhøje pensionsalderen ud over de 67 år, altså til 68, 69, 70 og 71 år, var noget, som ville give Folketingets partier rig mulighed for i forbindelse med et nyt lovforslag at debattere, om man nu skulle gøre det eller ej.

Men i går under debatten om efterlønsalderen gjorde forligspartierne meget ud af at få understreget, at forligspartierne har bundet sig til at forhøje efterløns- og pensionsalderen, hvis levetiden stiger; og at det altså vil være forligsbrud, hvis nogen af de fem partier, som har indgået det her forlig, siger nej til at forhøje pensionsalderen på baggrund af en stigning i middellevetiden.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg står ved den aftale, der er indgået. Det, jeg har sagt her, er, at der selvfølgelig i forbindelse med enhver behandling af lovforslag er mulighed for at diskutere og debattere og forklare, hvad det er, man gør. Den mulighed står åben, den er til stede ved enhver lejlighed, og den er også til stede ved en fremtidig behandling af et sådant lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, men det afgørende er jo, om der er mulighed for at stemme henholdsvis ja eller nej til en kommende lovændring. Jeg vil godt vide, om hr. Hans Andersen mener, at det ved en kommende lovændring er muligt for nogen af forligspartierne at stemme nej til en forhøjelse af pensionsalderen på baggrund af en stigning i middellevetiden, uden at der hermed er tale om et forligsbrud.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg forventer, at alle partier står bag den aftale, der foreligger. Det står meget klart beskrevet i bemærkningerne til dette lovforslag, L 57, hvordan reguleringsmekanismen virker, og hvordan

man vil tackle situationen, når vi kommer til 2030.

Formanden:

Tak til hr. Hans Andersen. Så er det fru Lise von Seelen som ordfører.

KL. 20.25

Lise von Seelen (S):

Lovforslagene L 57 og L 58 er en udmøntning af velfærdsforliget. Der knytter sig nogle konsekvenser til forliget, som handler om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet og en gradvis forandring af henholdsvis folkepensionsalderen og efterlønsalderen, der betyder, at forandringen for folkepensionen vil være fuldt ændret i 2027 til de 67 år, og at efterlønsalderen vil være ændret til de 62 år i 2023.

For os har hele spørgsmålet om at sikre den fremtidige velfærd handlet om at skabe de bedste forudsætninger for, at vi netop kan gøre det, og at der skal være gode muligheder for, at den fremtidige velfærd kan udvikle sig i takt med den øvrige samfundsudvikling. Det har været vores ambition, og det har vi forsøgt at fastholde hele vejen igennem. Det er ikke nok for os at holde den standard, der er på velfærden i dag. Vi vil gerne udvikle den og udbygge den yderligere, og derfor glæder det os, at vi har haft mulighed for at trække forliget i den rigtige retning på rigtig mange punkter.

For at opnå de gode muligheder for at udvikle vores velfærdssamfund er det en forudsætning, at der er mennesker på vores arbejdsmarked, som kan bidrage til den vækst, som vi har brug for. Når vi ser på, hvordan befolknings sammensætningen vil udvikle sig, er det indlysende, at hvis vi ikke gør noget, hvis der ikke sker noget, og hvis vi ikke tager nogen initiativer, vil der ske en forandring, en forskydning, så vi vil se flere børn, unge og ældre, som vil være uden for arbejdsstyrken, hvis vi kigger nogle år frem. De forskydninger mellem, hvor mange der er arbejdsaktive, og hvor mange der ikke er det, er noget af det, som vi har til behandling her.

Hvordan kan vi sikre, at antallet af mennesker, der deltager i arbejdsstyrken, er til stede, og hvilke initiativer kan vi tage?

I selve velfærdsforliget ligger der jo bud på positive incitamenter til, at de unge kan blive hurtigere færdige på deres uddannelser. Der er også incitamenter til, hvordan vi i højere grad kan fastholde de unge, så de kan komme med ud og være med på arbejdsmarkedet. Og med